

Vuonna 1921 maaliskuun 1 päivänä kokoontuivat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet puheenjohtaja Lavonius, herrat Nevanlinna, Tanner, Heinonen, Ramsay sekä varamies Liakka.

1 §.

Puheenjohtajan ilmoitettua, että kokous oli kutsuttu kokoon Johtokunnan toivomuksesta, lausui Johtokunnan puheenjohtaja Stenroth, että Pankin käyttämättömän setelinanto-oikeuden päivä päivältä vähetessä olisi nyt ryhdyttävä harkitsemaan joko ylimääräisen setelinanto-oikeuden käyttämistä tai Johtokunnan oikeuden laajentamista ottaa setelikatteeksi punnissa asetettuja proformavekseleitä, muussa tapauksessa lamauttaisivat välttämättömät luotto-rajotukset ensi kesän viennin valmistamista arveluttavassa määrin ja pakoittaisivat viejiä ennenaikaiseen myyntiin alhaisiin hintoihin, vientimäärän silti kasvamatta. Puhuja piti setelinanto-oikeuden laajentamista muodossa tai toisessa talouselämän e-

dun mukaisena. Tämän vuoksi olikin Johtokunta jo, neuvoteltuaan Pankkivaltuusmiesten puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kanssa, tehnyt Paperiyhdistyksen kanssa välipuheen 40 milj. markan luoton myöntämisestä sillä ehdolla, että Paperiyhdistys antaa Pankin käytettäväksi 50 % ulkomaisesta valuutastaan.

Kun keskustelu asiasta oli päättynyt, toimitettiin, koska Pankkivaltuusmiesten kesken oli ilmaantunut eri mieliä siitä muodosta, jolla setelinanto-oikeutta olisi laajennettava, äänestys, jolloin

Herra Liakka katsoi, että Johtokunnalle olisi myönnettävä oikeus setelikatteeksi lukien diskontata ja lokakuun 31 päivään t.v. salkussa pitää vientiteollisuusliikkeiden ja niiden yhtymäin asettamia Lontoossa maksettavia puntavekseleitä kaikkiaan 200 miljoonasta markasta sekä samalla jätettävä Johtokunnan harkinnasta riippuvaksi, missä tapauksissa pankki-indosso on näitä vekseleitä diskontattaessa vaadittava;

Herrat Ramsay, Heinonen ja Tanner yhtyivät kukin vuoroonsa herra Liakan mielipiteeseen;

Herra Nevanlinna katsoi, että vientiliikkeille annettava luotto olisi otettava käyttämättömästä ja ylimääräisestä setelinanto-oikeudesta;

Herra Lavonius yhtyi herra Liakan mielipiteeseen, joka siten oli tullut Pankkivaltuusmiesten päätökseksi.

Samalla päättivät Pankkivaltuusmiehet puheenjohtajan esityksestä kehoittaa Johtokuntaa sovelta-
maan niiden pankkien rediskonttaamiin vekseleihin,
jotka liikkeensä laajuuteen ja laatuun nähden käyt-
tävät Suomen Pankin luottoa yli sen, minkä Joh-
tokunta katsoo olevan oikeassa suhteessa Pankille
annettavaan kokonaisluottoon, korkokantaa, joka on
1 prosenttia korkeampi kuin Pankkivaltuusmiesten
viimeksi vahvistamat korkomäärät. (Kirjelmä 18).

Vakuudeksi:

L. N. Rauvola